

SZENTÉSES VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár
egy negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. tized 265. szám, özv. Fried József né urnó
házában, hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket
és nyitlert költségeket a kiadóhivatal mérsékelt
árjegyzék szerint számít.

A 10 milliós kölcsön.

A körös-tisza-marosi ármentesítő és belvízszabályozó társulatnak az 1884. évi 23. t.-cikk alapján, a magyar jelzálog hitelbanktól felvett 10 milliós kölcsönét a „Szentési Lap” — mint már előbbi számunkban említettük — olyképp tüntette fel, mintha az nem egész összegében, hanem csak 3 millió 745 ezer forintnyi részletében képezné a társulati érdekelttség terhet és adósságát.

Nehogy ezen téves közlés által bárki is félrevezettség s elhinni képes legyen, hogy lehet arra eset és valami úton-módon kivihető volt, hogy az a 10 millió, melyet a társulat tényleg kölcsön felvett, csak olyan 10 millió, melyből nem kell többet visszafizetni a társulatnak, csupán csak 3 millió 745 ezer s néhány száz forintot, akkor aztán ezzel a 10 milliós kölcsön teljesen és véglegesen kiesik egyelőre, — előző számunkban tett ígertünköz képest foglalkozunk e tárggyal, hogy a tájékozatlan közönséget a tárgy helyes megismerésére juttassuk s elejét vegyék az akár szándékosan, akár öntudatlanul terjesztett balfogásnak s különösen, hogy a 10 milliós kölcsön tényleges állapotából bárki részére is több érdem, mint amennyi igazságszerint illeti, ne kovácsolhatassék.

A rideg, való tényállás az: hogy

a 10 milliós kölcsön egészben a társulat adóssága, abból nem vállalt magára senki egy krajcárt sem s annak kamatát és törlesztési járulékat egészben a társulati érdekelttség fizeti és törleszti, az ártérbe tartozó ingatlanának kataszteri tisztajövedelme alapján.

A „Szentési Lap” azon látszólag kedvező helyzetet használja ki fentemlített kijelentéséhez, hogy a 10 milliós kölcsön kamata és törlesztési járulékaiba, a magyar jelzálog hitelbanknak évenként fizetendő 600 ezer forintból, a társulati érdekelttség pénzátára csak 230 s néhány ezer forintot fizet, az ezenfelül 368 ezer s néhány száz forintot pedig az állam szolgáltatja be közvetlenül a nevezett banknak s ebből a látszólag kedvező helyzetből aztán alkoskodás után jut arra a következtetésre, hogy e szerint tehát a társulatot csak a 230 s néhány ezer forint évi törlesztési részletnek megfelelő tőkeösszeg terheli, ami pedig 3 millió 745 ezer s néhány száz forintra rug.

Igaz volna ez akkor, ha az állam az említett befizetést, a társulat iránti jóindulatból, vagy befolyásos egyénei közbenjárására kieszközölt ajándékul eszközölné.

De ily ajándékozásokat az állam, senki emberfia közbenjárására nem tehet, mert neki is égetően szükséges a legutolsó krajcárja is.

Miért fizet hát akkor mégis az állam, a társulat 10 milliós kölcsönének évi törlesztési járuléka és kamatába 368 ezer s néhány száz forintot?

Azért, mert törvény által van kötelezve erre, azért, mert az a 368 ezer s néhány száz forint, mely állami adók címén kezeihez befolyik, törvényszerint nem őt, hanem azt az érdekelttséget illeti, mely a körös-tisza-marosi ármentesítő és belvízszabályozó társulatot képezi és alkotja.

Tehát csak azt adja vissza illetőleg szolgáltatja át a kölcsönadó banknak, ami a társulatot törvényszerint tulajdonul illeti.

Ez kétséget sem szenved.

Az 1881. évi 42. t.-cikk 7. § a ugyanis azt rendel, hogy a társulatok mentesített árterneinek kataszteri tisztajövedelme, a védművek emelésére és fenntartására fordított költségekre való tekintet nélkül, megállapítandó s ennek alapján megadóztatandó azon társulatoknál, hol az ártérfejtés még nem eszközöltetett s az egyes árterti részletek biztosan meg nem jelölhetők; azonban a befizetett állami törzsdó s földtehermentesítési járulékok és általános jövedelmi pótdó azon része, mely a védművek emelésére és fenntartására fordított költségek címén megállapított és a kataszteri tisztajövedelemből le nem vont összeg után apadásba jönne, az illető vízszabályozó vagy

TÁRSA.

Az utolsó magyar nóta.

(Rajz egy pusztuló magyar faluból.)
írta: Kardos Albert.
(Folytatás.)

Míg Jenő a kulesért a házba távozott, az öreg a fiát hívta elő, kit rendszeres magával hozott, hadd tartsa a zsákok s hadd segísse fel vállára a tengerit.

Jenő csapattalanul mérte a törökbuzárt. Az öreg hálálkodni kezdett.

„Sohase köszöngesse, János, inkább dalolja el az ifiúr előtt azt a nótát, — mondá pajkos mosolygással — ha még tudja.

„Hogyne tudnám, soha sem fogom én azt elfelejteni, — válaszolt komoran az öreg — de, de — s erre mosolygás formávonult fel bamba arcára.

Jenő megérté a det, elietett és pálinkával tért vissza.

Egy hosszú kortyival, melyet tisztaságtudva reánk köszöntött, miutogy erőt öntött munkától és éhségtől elgyötört tagjába és tüzet csalt előbb fénytelen szemébe.

„A Kossuth-nótát mondjam el ifiúr? eldöleim, hogy ne dalolnám; legénykoromból úgy sem maradt más nót a fejemben.”

S rákezdé durva, de bájos, mély hangon, oláhos melódiával:

Kossuth Lajos azt izent,
Elfogott a regimentje.
Ha még egyszer azt izeni,
Mindnyájunknak el kell menni....

A különös énekben, a bárgyú arckifejezésben volt valami nevetséges, de én inkább a benső magindulat veszem észre, mely az öregnek bánatos hangjából és szemének erős fényéből kitetszett. Szinte ledőleg fordultam mosolygó barátom felé, hogy szent érzelmekből miért is úz tréfát:

„Hol tanulta ezt a nótát, jó ember?”
„Hol tanultam?” válaszolt hevvel. A magyar világban, Kossuth idejében, az öreg Bém seregében. Hej szép, jó idők voltak azok? Még akkor magyarságot laktá a falu felet. De mikor kiiltott a Kossuth világ, ráok támadt az egész Bükksajka. Jöreszünket leölték az oláhok, csak a dombon lakók tudtak emennekúlni a magyarok közé. Szamosvárra. A mi kis értékünk volt, mind elpusztult. Apámnak sem maradt semmije; pedig zindolyes háza állott a falu közepén; négy igaz úkrét hajtottak el az istállóból, két tehénét meg levagtak. Cselédnek szegődött, magam meg katonának állottam. A forradalom után baba jöttem és itt élek a magam szegénységében.”

„Hát a többi magyarok hová lettek?”
kérdém.

„Lassan-lassan előkerültek; de csak nem egyeztek a falubeli oláhsággal; megunták a veszekedést; verekedést, a nagy-

része megint elszármazott ki Szamosvárra, ki Szilágyszegre. Egy pár évvel ezelőtt pedig leeggett a magyar sereg; azt mondják, a Florian Vaszilika fia volt a gyujtozató, mert nem az ő apját, hanem magyar birot választottunk. Azóta csak magam nyomorgok az oláhság között; a második feleségem oláh vér, annak rokonsága köt ide, meg a magyar templom. Ki viselne gondját, ki sóprené, meszelne ünnepszombaitján, ki huzná meg azt az ezüst szavú haragot minden vasárnap, ha én is oda hagynám a falut.”

Az a tűz, a mely előbb szemében fölűnt, ez utolsó szavaknál még erősebben ragyogott, arcáról a bárgyúságot a vállasos meggyőződés ereje úzta el; a rajongás, mely — úgy látszik — megörögzött eszmévé vált benne, nem rúttotta el vonásait, sőt szelidséget öntött el rajtuk.

„Azt a templomot érdemes megnézned barátom,” szolt hozzám Jenő; „régibbá talán írodalmi érdekű.”

„Jöjjön el ifiúr, haragozás után,” vágott közbe hevvel az öreg, a ki talán észre vette, hogy részvétellel hallgatom énekét és elbeszéléseit. „Szép templom az, nagyon szép templom.”

„De itt a haragozás ideje. Albuj segitsd föl a zsákok. Az úristen áldja meg az ifurakat.”

Reggeli közben csakugyan fölcsendült a haragunk nem erős, de tiszta, kellemes szava. Fölkértem Jenőt, hogy vezessen el a templomba.

(Folyt. köv.)

ármentesítő társulatnak készpénzben megterítendő, esetleg annak, mint ilyenek, közös tartozásába betudandó. Az ily módon megterített összeg a társulati tagoknak közös vagyonát képezi, saját hozzájárulási kulcsok arányában.

A törvény ezen rendelkezése alkalmaztatott a körös-tisza-marosi ármentesítő társulat mentesített ártereihez kataszteri tisztajövedelme megállapításánál is és arra való tekintet nélkül, hogy árterbe esik, a kataszteri tisztajövedelme csak oly összegben állapítottat és adóztatott meg, mint azon földké, a melyek árterbe nem tartoznak.

Miután azonban az ezen társulat mentesített ártere egy, a jövedelmesség és használhatóság végett nagy költségemelt és fenntartott védművel bír, a most emelt törvényszakas rendelkezésénél fogva az állam a befizetett adóból készpénzben visszatéríti azon részt, a mely a kataszteri tisztajövedelemből levonható lett volna, ha az árterfejléses akkor, mikor a kataszteri tisztajövedelem megállapított, eszközölve lett volna.

Ezen a társulat mentesített árterei után befizetett adóból az állam által visszatérítendő összeg teszi ki aztán azt a 368 ezer s néhány száz forint, melyet a társulat helyett a 10 milliós kölcsöntörlesztésébe fizet s a mely összeg a kölcsön végkielégítése, vagyis az 50 év letelte után a társulat pénztárába fizetnek s a társulati tagok közös vagyonát képezendő a hozzájárulási kulcs arányában.

Ezek után önkénytelenül felmerül az a kérdés: mi lehet az oka, hogy egy magát a valódi és egyedül igaz közvélemény organumaként hirdető lap, a való tényállást elferítve, nem a helyes és igaz oldalról igyekszik megvilágítani?

Mi nem keressük az okokat s nem fürkesszük a titkos rugókat, ezt kitalálni s a feleletet a kérdésre megadni a t. olvasó közönségre bizzuk.

Miniszteri válasz Szentes város második reputációs felebbezésére.

A napokban érkezett le a vármegyéhez a belügyminiszter azon rendelete, mely a f. évi ápril hó 30-án tartott vármegyei közgyűlésen hozott és Szentes város képviselőtestületének f. évi 29. sz. közgyűlési határozatát hivatalból megsemmisítő 104. számú határozatot legnagyobb részben jóváhagyja.

Mindnyájunk előtt ismeretes azon eset, hogy Szentes város képviselőtestülete a f. év elején tartott egyik közgyűlésében a városi képviselőválasztásokra vonatkozólag 29 sz. a hozott határozatában intézkedett a választási határidő és helyek kifizése tekintetében s egyszerre Balogh János képviselő személyében az igazoló választmány elnökét megválasztotta.

E határozatot Szentes város a további eljárás végett a vármegyére felterjesztette.

Miután az iratokkal felszerelt ezen határozat az alispán kezébe került, az alispán a hozott határozat, és annak mellékletében több rendbeli szabálytalanságokat talált s ezeket előterjesztés alakjában egybefoglalva a folyó évi ápril hó 30-án tartott vármegyei közgyűlés elé terjesztette, mely is 104. sz. határozatával Szentes város képviselőtestületi közgyűléseinek 29 sz. határozatát hivatalból megsemmisítvén, utasította Sze-

tes város polgármesterét, hogy a városi képviselők névjegyzékét igazítsa ki, s az igazoló választmány megalakítása végett újabb törvényszerű határozatot hozzon.

A „Szentesi Lap” szerkesztőjének törvénytárgyára által jó előre törvénytelennek hitelesen kimutatott ezen vármegyei határozat, midőn a f. évi május hó 11-én tartott városi közgyűlésben a polgármester által előterjesztett, Szentes város *morálisan jogérző* férfija: Sima Ferenc indítványozta, hogy a vármegye (mint felsőbbhatóság) által, Szentes város „a t o n o m j o g k ö r e” ellen elkövetett ezen törvénytelenség miatt a képviselői közgyűlés felebbezéssel éljen s tetejébe megdeputációt is küldjön, a melynek feladatává tétetett ezen „nagy sérelem” előszóval való oszontatása a miniszter előtt.

Ez indítvány folytán a felebbezés 81 szavazattal 13 elleneben, a deputálás pedig 63 szavazattal 29 elleneben határozatba is ment, jóllehet maga az elnökö polgármester is az idő rövidségére való tekintettel és a nyugalom érdekében a vármegyei közgyűlési határozatba való belemegyívás mellett nyilatkozott.

Megtörtént aztán a felebbezés és a deputálás is (a polgármester hivatalos elfogultsága miatt nem vehetett részt a deputációban) eredménye pedig a következő miniszteri rendelet lett, melyet egyes vonatkozó részeiben szó szerint közlünk azért, hogy meggyőződhessék a közönség, miszerint a törvénytárgyához egyéb ismeret is szükséges, nem csupán nyaghangú handabandázásra való képesség.

A belügyminiszteri rendelet a felülvizsgálata a került ügy előbeosztása után a következőket tartalmazza:

„Ennek folytán a vármegyei közgyűlés határozatának azon részét, mely szerint a város a képviselők jejjegyzékének előzetes kiigazítására köteleztetett, jóváhagyom; mert a képviselőtestület megalakítása a város szervezétével szoros kapcsolatban áll s annak leányegységéből képezi, miután pedig a város szervezeteinek jóváhagyása az 1886 évi 22. cikk 27 §-a szerint a törvényhatóság jogkörébe tartozik, ennek hatásköre természetesen kiterjed a képviselőtestület megalakítására vonatkozó minden előkészítő intézkedésekre, amennyiben azok a törvény által világosan nem más szervekre ruháztattak.”

„Miután pedig a fényleges működésre jogosult képviselőtestületi tagok pontos és hiteles összeállításának annálkább ily előzetes intézkedés, mert a nélkül meg nem állapítható, hogy minajdonképpen hány és mely képviselőtestületi tagsági hely töltendő be: a vármegyei közgyűlés határozata e részben egészen törvényszerű volt.”

Ezután a min. rendelet a póttagok miként leendő szerepeltetésére vonatkozó kitanítást adja meg, mert a mondottakból kivehetőleg Szentes város felebbezésében a névjegyzéknek általa a vármegyéhez felterjesztett alakban történt egybeállítását, jogosságát és törvényszerűségét megpróbálta vitatni. Ez a része a min. rendeletnek következőképp szól:

„A határozat azon kitétele ellen, miszerint a névjegyzék a fényleges állapotnak megfelelően igazítandó ki, a város azon indokkal felebbez, mert nézete szerint a póttagok nem válván rendes tagokká, tekintet nélkül azok megbízásának időtartamára, a kiket pótolnak, minden három évben feltétlenül és teljes számban új választás alá esnek. A város ezen érvelése azonban törvényes alappal nem bír, mert a törvény minden kétséget kizáró módon a képviselőtestület felet kívánja 3 évenként választatni, Szentesen tehát 50-ét, mely szám folytonos

megzavartatásnak volna kitéve, ha valamenyny póttag mindenkor újabb választás alá véternék, mely eljárás a törvény céltalaba azért is ütköznek, mert a póttag ezen minőségében szintén 6 évre választatik és mert az 1886. évi 22. cikk 42. § értelmében a póttag annak helyébe lép, ki a képviselőtestület tagja lenni időközben megszűnik; e szerint a póttag rendes tagra váltik s annyi ideig marad tagja a testületnek, meddig tagja lett volna az, kinek helyébe lépett, vagyis akit pótol.”

Egy eddig minden valószínűség szerint kétely és vita tárgyát képező esetről is intézkedik a min. rendelet következő része, mely a képviselői meghatalmazottak jogállását szabályozza.

„Hasonlóképpen jóváhagyom a vármegyei határozat azon részét, mely szerint a város utasított, hogy az igazoló választmány megalakítása iránt újabb törvényszerű határozatot hozzon, mert Balogh János, mint a csongrádme gyei hitelszövetkezet meghatalmazottja fordult csak elő a képviselőtestület legelső adófizető tagjai között, ily módon azonban nem képviselőtestületi tag, csak meghatalmazott; tagsági minőségét csak megválasztása alapján bír, az pedig 1884-ben történté, most kétségkívül választás alá esik és így igazoló választmányi tag a törvény 51. §-a szerint nem lehet.”

És talán hogy a felebbezésre szavazók kedvét a felebbezés teljes elutasításával egészen el ne vegye, hagyott abból egy részt megváltozatlanul. Ez a rész — melyre jövő számunkban reflektálni fogunk — a következő:

„Végül a megyei határozat azon részére, mely szerint a városi határozat azon intézkedése ellenében, hogy a választás 10 kerületben estessék meg, a kiküldött választási listák körtellessége tette, hogy a polgármesterrel egyetértőleg a választókörlecek helyét legfeljebb két egymáshoz közlelő helyre állapítsa meg, határozat tulajdonképen ez időszert hozható nem volna, mert a választók száma fel nem jelenített, a kerületek alakításának törvényessége meg nem bírható. Tekintettel azonban arra, hogy a választások hosszabb időre való elhalasztása törvénybe ütköznek, kijelentem, hogy amennyiben a 10 kerület a választók számára aránytalan megjelölése és amennyiben a választás eddig is minden kerületben külön-külön történt volna; annak jövőre is minden kerületben külön leendő megjelölése a törvény 35. §-ában nem ütközik s a törvény azon céltalank megjelölés, hogy a választás a választóknak nagyobb részszámát lehetőleg megszorvva eszközöltesse, minéltoya az ellen kitogás nem támasztható.”

Ilyképp ért tehát véget Szentes város második reputációs felebbezése, melynek következtében a miniszter rendelete végén még ezt mondja: „Nem hagyhatom egyéb iránt meggyezés nélkül azt a törvénybe ütköző nagymérvű rendetlenséget, mely a Szentes városi képviselőtestület összeállításánál tapasztalható” s csak a miatt nem fog csodálni, hogy a miniszter ezért a törvény hatóságát teszi mintegy felelőssé, holott a képviselőtestület névjegyzékének egybeállítására a vármegye főzönsége elé nem tartozik.

Ujdonságok.

Szentes, 1890. június 12.

— Személyi hírek. *Zsilinszky Mihály* főispán e hó 10-én Pozsonyba utazott, hogy az ottani gimnáziumban, mint kormánybiztos, az érettségi vizsgálatokon résztvegyen, honnan csak e hó 15-én jött haza. — *Bárá Fidh Miklós* min. biztos a f. hó 10-én érkezett városunkba, hogy a sáskairtasául foganatosított eljárásról és annak eredményéről sze-

Hevesi József midszenti lakos a helybeli rendőrkapitányi hivatalba s elpanaszolja a főkapitány úrnak, hogy tőle a f. hó 8-ikára virradóra két lovat ismeretlen tettes ellopott s most ezeket keresi. Ide is azért jött, hogy megkérje a főkapitány urat segítené meg nagy bajban azzal, hogy a városban híresztelne ki szomorú esetét. A főkapitány aztán panaszt a panasz felvétel végett egyik irnokához utasította, ki is a felvett jegyzőkönyv alapján a hírdetményt ilykép szövegezte adta ki: "Hevesi József midszenti lakosnak a f. hó 8-án virradóra két lovat stb. ismeretlen tettes ellopja. Ezennel felhívatik a közönség, hogy a ki tud róla valamit, a kapitányságnál jelentse. A kapitányság. — Tréfás embernek ismerjük ugyan az illető irnok urat, de azt hisszük, hogy ez alkalommal elkövetett tréfája a hivatalos sablon eredménye, melyet bizonyára úgy megszokott már, hogy észre sem vette, mily kacagtató az amit ír. — Figyelemmel kísérjük, lesz e eredménye a híresztelésnek.

— **Választás.** A kereskedelmi miniszter által nemrégiben felállított szegedi kereskedelmi és iparkamara szentesi alkerületében, az ezen alkerületre eső 2. rendes és 1. pótlótag megválasztására, **Kállay Albert** főispán miniszteri biztos a választási határidőt I. évi július hó 13-ára tűzte ki s a választás megjelölésével **Aradi Kálmán** főkapitányt bízta meg. A kereskedő és iparos osztály előtt ez intézmény fontosságát felesleges lévén elsorolni, e hírt azért juttattjuk tudomásra, hogy a választásnál minél számosságban vegyenek részt.

Rohseidene Bastkleider fl. 10.50 per Róbe und bessere Qualitäten versendet porto und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 Kr. Porto. 6

Irodalom.

Dr. Felméri Lajos kolozsvári m. kir. egyetemi tanár a következő aláírási felhívást küldte be szerkesztőségünknek: *Felhívás aláírásra.* „A Neveléstudomány Kézikönyve“ c. s. apríl hó közepén megjelent művemnek ezer példányos példányát rövid másfél hónap alatt elfogyott, tanúságát annak, hogy a mű régen érzett hiányt pótol. Sajnálattal tapasztalom azonban, hogy művemből aránylag kevés jutott a népnevelők és tanítók s anyák kezébe, kik szintén első sorban vehetnék hasznát. Ugyanis a mű megjelenése után az ország minden részéből feles számmal fordultak hozzám nevelők, papok, tanítók, hogy könyvemet előfizetési árban megkaphassák; de a példányok legnagyobb részének könyvnyomdási adása után legjobb árral sem teljesíthetem kérésüket. — Hogy „A neveléstudomány Kézikönyve“ megszerzését a kevésbé módos népnevelőkre és tanítóira nézve is lehetővé tegyem; ezennel aláírást (előfizetést) nyitok a mű 2-ik kiadására, mely kiállítás és terjedelem tekintetében hasonmása lesz az első kiadásnak. A nagy 8 retű, 44 ívre terjedő mű aláírásí ára 4 frt, mely két részletben is lefizethető, t. i. fele az aláírások s fele a könyv átvétele alkalmával.

2907 [1890. sz.]

Hirdetmény.

Csongrád nagyközségben megfűresedett 600 frt évi fizetéssel és földjarendésséggel javadalmazott jegyzői, továbbá 50 frt évfizetéssel javadalmazott szülész-női állásra ezennel pályázat nyitattik.

Felhívtnak az ezen állásokat elnyerni óhajtok, hogy a képesítettségeket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket legkésőbb f. évi június 19 ig alulírt főszolgabírónál nyujtsák be, mert a később érkező, vagy a törvényszerű képesítettséget nem igazoló kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Kelt Csongrádon, 1890. június 3-án.

Dr. Cicatricis Lajos,
főszolgabíró.

mával. — Az aláírás ideje *f. évi június hó végéig* tart, mert akkorra tájékozódnom kell a nyomtatandó példányok száma felől. A mű szeptember hónap küldetik szét a megrendelőnek s bolti ára, a kiállítás díszes és költéséges volta miatt ismét magasabb lesz. Ajánljuk e nagybecsű és a nevelés terén korszerű alkotó művét melyről a kritika a legnagyobb elismeréssel szól a szak férfiak és a nevelés tudomány iránt érdeklődők figyelmébe.

Közönsétnyilvánítás.

A szentesi kereskedő ifjak által május hó 31-én rendezett nyári táncvigalom tiszta jövedelméből, a szentesi jótékony nőegylet nevében, a reá eső 31 frt 81 kr. kérészpénzt, a f. hó 6-án a táncvigalom rendezőségétől átvettém. Fogadják a f. kereskedő ifjak, a jótékony nőegylet nevében kifejezett szíves köszönetemet.

Szentes, 1890. június hó.

Szépe Kálmán,
nőegyleti pénztáros.

Iskolai értesítés.

A szentesi ev. reform. egyház által fenntartott iskolákban az évi zárvizsgák a következő sorrendben fognak megtartani:

Június 15-én d. e. a polgári leányiskolába járó növendékek vallás-vizsgálja s az ismételő iskolába járó leányok közzivizsgálja.

Június 19-én d. u. a gimnáziumi ifjak vallás vizsgálja s az ismételő iskolába járó növendékek közzivizsgálja.

Június 22-én d. e. gyakorlati gyümölcsfajmetszési vizsgálat és Szabó Lajos tanítványainak — d. u. női kézimunkakiállítás, tornászhat és Faláb Sándor tanítványainak vizsgálja.

Június 29-án d. e. Vattay Vince, d. u. Kovács Lajos, június 24-én d. e. Sajó Sándor, d. u. Torday József, június 25-én d. e. Takács János, d. u. Papp Lajos,

június 25-én d. e. Takács János, d. u. Papp Lajos,

Pályázati hirdetmény.

Csongrád megyei gazdasági egyesületnél üresedésben álló s 600 forint évi fizetéssel, s az újonnan belépő tagok első évi tagsági díjnak, úgy az üzleti viszonyból származó összes tiszta jövedelmeknek 10%-ával javadalmazandó titkári pénztárnokai állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Felhívtnak mindazok, kik ez állást elnyerni óhajják, hogy a szakképzettségeket igazoló okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényüket Sarkadi Nagy Mihály alelnöknél folyó évi június hó 22-ik napjáig adják be.

Szentes, 1890. június hó 10-én.

SARKADI NAGY MIHÁLY, alelnök.

3—2 **Földbérlet.**

HORVÁTH FERENCZNEK felsőréti és kis tőkei földjei — jelenleg Hódi János által bérlettek — hasznabérbe kiadók, értekezhetni Horváth János megyei alszámvevő úrral Szentesen.

Június 26-án d. e. Varga Ferenc, d. u. Katona József, június 27-én d. e. id. Csató Sándor d. u. ifj. Csató Sándor, június 28-án d. e. Papp László, d. u. Németh Elek, június 29-én d. e. Papp Antal, d. u. Kovács János, június 30-án d. e. Kabai Endre, d. u. Németh Lajos, július 1-én d. e. Tergenyi Ferenc, d. u. Körtyvélyi Sándor tanító ur tanítványainak vizsgálja. A közzivizsgák a templomban, a női kézimunka kiállítás az egyháztanács terében, a torna és gyümölcsfajmetszési vizsgálat az illető gyakorló tereken fognak megtartani. — kezdődik (d. e. 3, d. u. 3 órákor.

Szentes, 1890. június 10.
GERŐCZ LAJOS,
ref. lelkész, iskolaszakéi elnök.

Még egy felhívás.

A szentesi iparos ifjak képző- és segélyező egylete — tudvalegőség elintáztatja, hogy a felszabadult helybeli iparos ifjak részére folyó évi augusztus 20-án munkakiállítást rendez. A hogy a kiállításban részvételní óhajtok számaról a vegrehajtó bizottság tájékoztva lehessen, jelentkezés-ül június első-jeze tüzettki.

A jelentkezésre kitűzött e határnapig azonban fájdomlan annyira kevesen jelentkezték, hogy ily szám mellett a vegrehajtó-bizottságak a munkakiállítást eszméjét egészen föl kellene adnia.

Ily helyzetben, főleg miután hallomás szerint a munkakiállításhoz résztvevni számosság óhajtanak, és esküs ebéli szándékuk nyitvánításával, bejelentéssel maradtak el; célirányonak létszék a jelentkezési idő e hó végéig kiterjeszteni.

Ennélfogva iparos ifjaknak, hogy a tervehett munkakiállításhoz megküldésnek próbó szegyenel megkötöl elfordítani, tomogess részvételükkel annak részert biztosítani, — onálio iparosainkat pedig, hogy ifjaknak vállalkozási kedvet fokozni, őket szándékuk kivételében lehetőleg támogatni sziveskedjenek a vegrehajtó-bizottsággal — még egyszer tüzetlellet felhívom. Szentesen, 1890. június 10.

Petrovics Soma, egyesületi elnök.

Laptalajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferenc
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

!!JÓ-SZIV SORSJEGYEK!!

Húzás már folyó hó 14-én.

Főnyeremény 10,000 frt ó. é.

Kaphatók részletfizetésre az 1888. évi XXXI. t.cikk értelmében, és pedig: 5 darab 32 havi részletre 1 forintjával, vagy 36 " " " 95 krjával, 10 darab 32 havi részletre 1 frt 99 krjával, vagy 36 " " " 1 " 90 " " " "

a „Szentesi Vidéki Takarékpénztár“-nál.

Arverési hirdetmény.

A szentesi kir. járásbírójának 2708 890 sz. ar. kelt végzése folytán, ezennel közbírré tevezem; megserint Vecseri Bálint által, a szentesi benczetermálom részvényirtárságnak eladott, de az utóbbi által ár nem volt 41%-os métermazsa bíza, szentesi III. tized 221. számú hasznai, folyó évi június 17 en d. e. 9 órákor, átalán megtartandó nyilvános bírói arverésen lezárható teretendő azonnali készpénz fizetés mellett eladani fog, mely határidőre a venni szándékozókát tisztelettel meghívom.

Szentes, 1890 június 10. én.
HOFFER ANTAL, kir. kö-jegyző.

!!! Megérkezett !!!

az ásványvizek királya

A BORSZÉKI VIZ

friss töltésben folyton kapható. Helyben az egyedüli lerakathoz

SOÓS ALBERT cégnél,

valamint minden fűszerkereskedésben és mint „borszéki fröcs“ az összes vendéglőkben.

A legjobb és legolcsóbb ásványviz

!!! HAZÁNK VIZE !!!

Kelemes üdítő ital.